

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

ADRIAN COSTACHE

**CELE MAI
FRUMOASE
101 POEME**

Antologie lirică

eLiteratura

CUPRINS

5	Notă biobibliografică
---	-----------------------

I. Păduri de sticlă (2001)

17	1. Stare
19	2. Figuri
20	3. Figuri (II)
22	4. Eternități
23	5. Vocea zăpezii
24	6. Aducere-aminte
25	7. De unde vine Ea?...
27	8. Ploaie de vară
29	9. Fără șir
31	10. Verișoara
33	11. Istorie ciudată
35	12. Falsă definiție

Respect pentru oameni și cărți

- 36 13. Prin dreptul vieții voastre...
 38 14. Stare de septembrie
 40 15. E toamnă!
 41 16. Da
 42 17. Despărțire
 43 18. Ulise
 44 19. Poem
 45 20. Polenul visului

II. Poeme depresive pentru uz personal (2003)

- 49 21. Albastru
 50 22. Decor
 51 23. Esență
 52 24. White Elephant
 53 25. Identitate
 54 26. Credință de dimineață
 56 27. Poemul fisurat
 58 28. Scrisoare
 59 29. Priveliști și călătorii
 60 30. Memorie ancestrală
 61 31. Metamorfoză
 62 32. Poetul

- 63 33. Babel
 65 34. Tablou matern
 66 35. De vară

III. Noi poeme simple (2012)

- 69 36. Închisori cu gratii roz
 70 37. Cunoaștere...
 72 38. Tablou expresionist
 73 39. Pastel
 75 40. Lumina
 76 41. Singurătate
 77 42. Dacă...
 78 43. Evanescență
 79 44. Inscricție
 81 45. Pe strada mea
 82 46. Zvonuri
 84 47. De câte ori...
 86 48. Mit
 87 49. Să vezi o pasăre...
 88 50. Vârsta
 89 51. Bilanț

Respect pentru oameni și cărți

Poeme de spital

- 93 52. Intrare
- 94 53. Orion
- 96 54. Asistenta-șefă
- 97 55. Lumea de-apoi
- 98 56. Parcul
- 99 57. Aici...
- 100 58. Vizite

IV. Uitatele mitologii (2015)

- 103 59. Măruntă revelație
- 105 60. Nevăzuta Pasăre
- 107 61. Biografie mitică
- 110 62. Un Dumnezeu-în-Așteptare
- 111 63. Revăzând pădurea
- 113 64. Copilărie
- 116 65. Seara ca un dar
- 117 66. Pastel
- 118 67. Neașteptata bătălie
- 120 68. Ochi întors
- 122 69. Estetică pură
- 123 70. Ca niște ochi...

- 124 71. Generația pierdută
- 126 72. Discurs
- 128 73. Puține lucruri

V. Uitatele mitologii (II) (2018)

- 133 74. Voluntar
- 135 75. Somnul de-atunci
- 137 76. Și peste tot...
- 139 77. Nemișcat e cerul...
- 140 78. Melancolie...
- 142 79. Pasărea, la fereastră vorbind (I)...
- 144 80. Pasărea la fereastră vorbind (II)...
- 145 81. Pasărea la fereastră vorbind (III)...
- 147 82. Pasărea la fereastră vorbind (IV)...
- 149 83. Pasărea la fereastră vorbind (V)...
- 150 84. Pasărea la fereastră vorbind (VI)...
- 152 85. Fă loc!
- 153 86. Doar când vine asfințitul
- 154 87. Amiază
- 156 88. Nu-ți cer
- 158 89. De ce m-aș întoarce...
- 159 90. Dacă ai ști și tu...

Respect pentru oameni și cărți

- 160 91. Ce tânără rană...
161 92. Aud și azi
163 93. Pe această pajiște...
165 94. Apocalipsă prelungită
166 95. Îngerul meu a venit...
168 96. Despărțirea de oameni
170 97. Repetatele întoarceri
172 98. Despărțire de un peisaj
174 99. Pe atunci...
175 100. Peisaj uman
177 101. Stereotipie cosmică
179 Postfață: Cronica unei morți infirmate
(Horia Gârbea)

I. Păduri de sticlă (2001)

1. Stare

Poezia a murit,
Ca și Dumnezeu într-o dimineață
A veacului trecut;
Mirosea a asfalt, a tămâie, a lacrimi.
Și a rămas doar Poetul
Ca să nu mai scrie poezie...
Ci doar
Să fie dus la
Adunări publice
Și arătat cu degetul:
„Acesta este Poetul care nu mai
Scrie de mult
Poezie!”
De aceea
Numărul șomerilor e în creștere!
O bănuială doar mai
Stăruie undeva, deasupra

Respect pentru oameni și cărți

Capetelor:

Poezie se scrie totuși undeva,

Interzisă, undeva!

Dumnezeu a murit!

Trăiască Poezia!

Amin...

Ochi fără privire
Mă împinge înspre
Cristele grunghiului tău
De întinere.

2. Figuri

Vai, Răsăritul!
Crește-n mine Soarele,
Ca o apă însângerată.
Lumina îmi taie răsufierea:
„Ce înec frumos!”

Și fiecare zi curge în alta,
Sperând că una, măcar una
Va fi repovestită
ca să rămână...

3. Figuri (II)

Uneori nu mai pot
Prinde aerul,
Imaginarul aer al
Trupului tău; apa frunzelor de nuc.
Stau pe treptele casei genunchii frumos
Arcuiți ai tăi,
Corăbii ciudate vâslesc prin
Văzduhul fierbinte
Al pădurii din Mapamuto.

Seara, ca un dar al
Pământului,
Se aude plesnind întunericul semințelor,
Foșnetul lor de pasăre,
Nezburat.
Cine-mi lovește creștetul cu ciocul?!
O subțire spiritualitate,

Ochi fără privire,
Mă împinge înspre
Cristalul genunchiului tău
De întuneric.

4. Eternități

Zori de ziuă...
Se vede/se aude/ plânsul pădurii.
De mână cu mama
Ocolim drumul spre răsărit...
În spate ca o umbră,
presimțirea unei alte lumi

5. Vocea zăpezii

O!...Acesta e albul care ucide...
Strangulează lumina blândă dinăuntru;
Albul ca o tâmplă de cretă,
Încremenit în coșciugul de deasupra
Al cerului...
Și ochii mei întorși pe dos,
Mâinile acoperind orbite,
Fără axă și ele,
Ca și
Secundele calde, apărate de depouri cu vise.
Și ultimul,
Trupul tău acoperit
Cu plapuma sângelui meu ,
Venind spre mine,
Fără mișcare parcă,
Alungând albul coșmar...
Câmpie verde respirată
Și azi!

6. Aducere-aminte

Să simți umerii ninsorii pe tine,
Destrămarea cerului, alburie,
Lichidul reînțepit al ochiului întors,
Zalele anotimpului în toate
Din jur!...
Să simți adierea meleagului tău,
Curățenia de izvor renăscută,
Fărâmarea timpului în ani,
Fulgii diamantini de secunde
În aer –
Semnele aducerii-aminte!
Și să nu poți face nimic
Nimic altceva,
Decât să stai cu ochii închiși
Și să
Vâslești mereu, mereu
Doar înspre
Ziua de ieri!

7. De unde vine Ea?...

De unde vine Ea?!...
Aici, Muntele e timid ca un
Ochi de mire,
Iar
Ierburi sărută rana de pe
Coasa subțire;
Ape albesc potecile spre
Stele,
„Somnul îmi trece din sânge-n drapele” ...
De unde vine Ea,...
Ronduri de flori alină
Doruri de fată și de
Verbină,
Totul e viu
Ca niciodată
Secundă eternă,
Chipul de fată...